

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.647 van 29 mei 2018
in de zaak A. 218.867/X-16.568.**

In zake : Fareed SHEIKH (overleden)
 rechtsgeding hervat door :
 1. Tahmina KHALIL
 2. Wajahat SHEIKH
 3. Zohaib SHEIKH
 4. Salma SHEIKH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koen De Puydt
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Wolvengracht 38/2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Benoît Lemal
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Waterloosesteenweg 880
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 maart 2016, strekt tot de
nietigverklaring van :

“1. De beslissing van de gemachtigd ambtenaar bij Brussel Stedelijke Ontwikkeling van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel van 25.01.2016 houdende de beslissing om het beroep van de heer Fareed SHEIKH ongegrond te bevinden en niet in te willigen tegen de beslissing genomen door de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie tot het opleggen van een administratieve geldboete van 23.500 EUR wegens de ongeschiktheid van een pand gelegen te 1070 BRUSSEL, Clemenceaulaan 25, 1^e verd, vooraan;

2. De beslissing van de gemachtigd ambtenaar bij Brussel Stedelijke Ontwikkeling van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel van 25.01.2016 houdende de beslissing om het beroep van de heer Fareed SHEIKH

ongegrond te bevinden en niet in te willigen tegen de beslissing genomen door de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie tot het opleggen van een administratieve geldboete van 30.700 EUR wegens de ongeschiktheid van een pand gelegen te 1070 BRUSSEL, Clemenceaulaan 25, 1^e verd, achteraan links;

3. De beslissing van de gemachtigd ambtenaar bij Brussel Stedelijke Ontwikkeling van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel van 25.01.2016 houdende de beslissing om het beroep van de heer Fareed SHEIKH ongegrond te bevinden en niet in te willigen tegen de beslissing genomen door de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie tot het opleggen van een administratieve geldboete van 24.700 EUR wegens de ongeschiktheid van een pand gelegen te 1070 BRUSSEL, Clemenceaulaan 25, 2^e verd, achteraan rechts;

4. De beslissing van de gemachtigd ambtenaar bij Brussel Stedelijke Ontwikkeling van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel van 25.01.2016 houdende de beslissing om het beroep van de heer Fareed SHEIKH ongegrond te bevinden en niet in te willigen tegen de beslissing genomen door de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie tot het opleggen van een administratieve geldboete van 25.400 EUR wegens de ongeschiktheid van een pand gelegen te 1070 BRUSSEL, Clemenceaulaan 25, 3^e verd, achteraan links”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

Uit het uittreksel der overlijdensakten van de gemeente Jette blijkt dat verzoeker op 13 juli 2017 is overleden.

Een verzoek tot gedinghervatting werd op 20 maart 2018 ingediend door Tahmina KHALIL, Wajahat SHEIKH, Zohaib SHEIKH en Salma SHEIKH.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 mei 2018.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kim Poelman, die *loco* advocaat Koen De Puydt verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Benoît Lemal, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekers zijn eigenaar van een pand, gelegen aan de Clemenceaulaan 25 te 1070 Anderlecht, dat onderverdeeld is in verschillende woningen.

3.2. Naar aanleiding van verschillende klachten met betrekking tot de uitrusting, veiligheid en gezondheid van woningen in het voormelde pand – meer bepaald de woningen op de eerste verdieping links achteraan en aan de hoek vooraan, op de tweede verdieping rechts achteraan en op de derde verdieping links achteraan – worden de initiële verzoekende partij en de huurders van de betreffende woningen bij schrijven van 16 juni 2014 ingelicht over de ingediende klachten en over het feit dat de directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie (hierna: de DGHI) een onderzoek zal starten om na te gaan of de verhuurde woningen al dan niet aan de minimale eisen inzake gezondheid, veiligheid en uitrusting zoals beschreven in de Brusselse Huisvestingscode, voldoen. Meegedeeld wordt ook dat er een plaatsbezoek zal plaatsvinden op 16 juli 2014.

3.3. Tijdens het plaatsbezoek van 16 juli 2014, waarbij een vertegenwoordiger van de initiële verzoekende partij aanwezig is, worden een aantal tekortkomingen vastgesteld.

3.4. Met aangetekende brieven van 25 en 26 augustus 2014 deelt de DGHI aan de initiële verzoekende partij de vastgestelde gebreken mee en wordt haar het onmiddellijke verbod opgelegd om de betreffende woningen nog verder te huur aan te bieden, te verhuren of te laten bewonen.

3.5. Eveneens met brieven van 25 en 26 augustus 2014 deelt de DGHI aan de initiële verzoekende partij het geschatte bedrag van de administratieve boetes mee, zijnde 30.700 euro voor de woning op de eerste verdieping links achteraan, 23.500 euro voor de woning op de voorste hoek van de eerste verdieping, 24.700 euro voor de woning op de tweede verdieping rechts achteraan en 25.400 euro voor de woning op de derde verdieping links achteraan.

De initiële verzoekende partij wordt tevens uitgenodigd voor een hoorzitting die zal plaatsvinden op 5 november 2014.

3.6. Nadat de voormelde hoorzitting werd uitgesteld, wordt de initiële verzoekende partij uitgenodigd voor een nieuwe hoorzitting, die zou plaatsvinden op 25 augustus 2015. De initiële verzoekende partij is op die dag evenwel niet aanwezig.

3.7. Op 5 november 2015 wordt een nieuwe hoorzitting voorzien, waarop de initiële verzoekende partij echter opnieuw niet aanwezig is.

3.8. Met vier beslissingen van 9 december 2015 legt de DGHI de initiële verzoekende partij de onder randnummer 3.5 aangekondigde administratieve geldboetes op.

3.9. Met een aangetekende brief van 24 december 2015 tekent de initiële verzoekende partij beroep aan tegen de voormelde beslissingen van 9 december 2015.

3.10. Op 25 januari 2016 beslist de gemachtigde ambtenaar dat de beroepen ontvankelijk maar ongegrond zijn en dat de volgende administratieve geldboetes verschuldigd zijn:

- 23.500 euro voor de woning op de eerste verdieping, hoek voor. Dit is het eerste bestreden besluit.
- 30.700 euro voor de woning op de eerste verdieping, links achteraan. Dit is het tweede bestreden besluit.
- 24.700 euro voor de woning op de tweede verdieping rechts achteraan. Dit is het derde bestreden besluit.
- 25.400 euro voor de woning op de derde verdieping links achteraan. Dit is het vierde bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep ratione temporis

De aangevoerde exceptie

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep laattijdig is, aangezien de bestreden besluiten op 26 januari 2016 aan de initiële verzoekende partij werden betekend, de beroepstermijn een aanvang heeft genomen op 28 januari 2016 (de dag na aanbieding door de postdiensten op 27 januari 2016) om te eindigen op maandag 28 maart 2016, en het verzoekschrift pas ter griffie van de Raad van State werd neergelegd op 30 maart 2016.

Beoordeling

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden besluiten op 26 januari 2016 op de woonplaats van de initiële verzoekende partij werden aangeboden. De beroepstermijn ving bijgevolg aan op

27 januari 2016 en liep af op maandag 28 maart 2016. Het op 25 maart 2016 ter post afgegeven verzoekschrift werd derhalve tijdig ingediend. De exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. Verzoekers roepen in een eerste middel de schending in van artikel 10, § 2, van de Brusselse Huisvestingscode, van artikel 14 van de Grondwet en van het legaliteitsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij bekritiseren dat de bestreden besluiten bij het opleggen van de administratieve geldboetes op grond van artikel 10, § 2, van de Brusselse Huisvestingscode, een vork hanteren om de hoogte van die boetes bij elke inbreuk te taxeren – gaande van 0 euro voor lichte gebreken tot 10.000 euro voor zeer zware gebreken – terwijl de Brusselse Huisvestingscode en het besluit van 4 september 2003 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ‘tot bepaling van de elementaire verplichtingen inzake veiligheid, gezondheid en uitrusting van de woningen’ (hierna: het besluit van 4 september 2003) niet in een dergelijke vork voorzien. Deze “vork” kan bij gebrek aan een legale basis niet gehanteerd worden, temeer nu de bedragen werden verdubbeld, ongeacht de aard van de inbreuken of de hoogte van de opgelegde geldboetes en de inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot recidive.

6.2. In hun memorie van wederantwoord stellen verzoekers dat een eigenaar of verhuurder van een onroerend goed geen administratieve geldboetes ten belope van 104.300 euro “kan [...] verwachten”. Zij betogen dat de opgelegde geldboete, rekening houdend met de definitief geworden beslissing in een ander

dossier, zelfs 127.400 euro bedraagt. Verder bekritisieren zij dat de berekeningswijze van de inspectie nergens is vastgesteld of kenbaar gemaakt.

6.3. Verzoekers betogen in hun laatste memorie nog dat de appreciatie aan de hand van een vork en van verschillende “deelinbreuken” die worden samengevoegd om de hoogte van de administratieve geldboete ten aanzien van de “enige inbreuk” vast te stellen, geenszins uit artikel 10, §§ 1-2 van de Brusselse Huisvestingscode volgt.

Beoordeling

7.1. Artikel 10, §§ 1-2, van de Brusselse Huisvestingscode luidt:

“§ 1. Onverminderd de bepalingen met betrekking tot het openbaar beheer vermeld in de artikelen 15 en volgende, kan de leidend ambtenaar van de Gewestelijke Inspectiedienst een administratieve boete opleggen :

- aan de verhuurder die, in strijd met de bepalingen van artikel 5, een woning te huur heeft gesteld, als dit behoorlijk werd vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, § 2;
- aan de verhuurder die, in strijd met de bepalingen van artikel 8, een woning blijft verhuren of te huur stellen of een te huur gestelde woning laat bewonen.

In afwijking van het vorige lid, is de boete verplicht indien het vastgestelde gebrek betrekking heeft op een van de criteria bepaald overeenkomstig artikel 7, § 3, zevende lid, tweede streepje.

§ 2. De administratieve boete, bedoeld in het eerste lid, bedraagt van 2.000 tot 25.000 euro per verhuurde woning, afhankelijk van het aantal vastgestelde overtredingen en hun ernst voor dezelfde verhuurder. De Regering kan deze bedragen jaarlijks indexeren. In geval van herhaling door dezelfde verhuurder binnen vijf jaar na de beslissing die een dergelijke administratieve boete oplegt, kunnen de bedragen bedoeld in het vorige lid verdubbeld worden.

Vóór de administratieve boete wordt opgelegd, wordt de in de zaak betrokken verhuurder gehoord door de leidend ambtenaar van de Gewestelijke Inspectiedienst of door de ambtenaar die hiertoe gemachtigd wordt.

De leidend ambtenaar van de Gewestelijke Inspectiedienst kan, in voorkomend geval, na dit verhoor beslissen om de boete te annuleren, te handhaven of te verlagen en, in afwachting van de uitvoering van de opgedragen werken, de helft van de boete op te schorten.”

7.2. Het legaliteitsbeginsel is geëerbiedigd doordat de Brusselse Huisvestingscode het minimale en maximale bedrag van de geldboete heeft bepaald. Het effectieve bedrag van de op te leggen geldboete hangt af van de appreciatie van de administratieve overheid. De administratieve overheid dient bij de beoordeling van de geldboete rekening te houden met het aantal gebreken dat de woning vertoont ten aanzien van de verplichtingen inzake veiligheid, gezondheid en uitrusting. Deze vormen beoordelingselementen die de administratieve overheid in rekening moet brengen wanneer zij de sanctie bepaalt die dient uitgesproken te worden voor de enige sanctioneerbare inbreuk, zijnde het verhuren van een woning in strijd met de bepalingen van de Brusselse Huisvestingscode.

7.3. De door de bestreden besluiten gehanteerde evaluatieschaal van 0 tot 10.000 euro in functie van de vastgestelde gebreken, laat de verhuurder toe te begrijpen op welke manier de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid heeft uitgeoefend, en houdt enkel een motivering in met betrekking tot de hoegroetheid van de voor de enige sanctioneerbare en – middels de opgelegde geldboete – gesanctioneerde inbreuk. Zij betreft als dusdanig geen schaal van straffen die op zichzelf aan het legaliteitsbeginsel van straffen is onderworpen en vooraf kenbaar moest worden gemaakt. Het middel gaat van een verkeerde juridische premisse uit.

7.4. Gelet op wat voorafgaat, tonen verzoekers geen schending van de aangevoerde rechtsregels aan.

7.5. Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8.1. Verzoekers roepen in een tweede middel de schending in van artikel 10 van de Brusselse Huisvestingscode, alsook van het beginsel *non bis in*

idem en het evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij bekritiseren het feit dat met de bestreden besluiten verschillende administratieve geldboetes worden opgelegd voor vier verschillende woonentiteiten van eenzelfde pand, waarbij een heel aantal inbreuken, die toegeschreven kunnen worden aan de gemeenschappelijke delen van alle woonentiteiten van het pand (dan wel aan bepaalde verdiepingen ervan), in alle besluiten in rekening worden gebracht. Verzoekers stellen dat hierdoor één en hetzelfde feit dat op grond van artikel 10, § 1, van de Brusselse Huisvestingscode tot een administratieve geldboete aanleiding kan geven, hen herhaaldelijk wordt aangerekend, waardoor hen in totaal 63.700 euro in plaats van 37.400 euro wordt aangerekend. Zij menen dat een deel van het bedrag reeds definitief is geworden, omdat zij in een vijfde dossier met betrekking tot een woning in hetzelfde pand, ertoe gehouden zijn om een administratieve geldboete van 23.100 euro te betalen.

8.2. In hun memorie van wederantwoord stellen verzoekers nog dat niet is nagegaan of de inbreuken betreffende de gemeenschappelijke delen “dermate ernstig waren dat de bijhorende geldboete niet *pro rata* kon worden opgelegd”.

8.3. Verzoekers betogen in hun laatste memorie nog dat “in de praktijk” dezelfde feiten aanleiding geven tot een verhoging van alle administratieve geldboetes die per woning worden opgelegd.

Beoordeling

9.1. Zoals hoger gezien (randnummer 7.1) sanctioneert artikel 10, §§ 1-2, van de Brusselse Huisvestingscode middels het opleggen van een administratieve geldboete het verhuren van een woning die niet beantwoordt aan de minimale vereisten inzake veiligheid, gezondheid en uitrusting, en kan deze geldboete 2.000 tot 25.000 euro per verhuurde woning bedragen, afhankelijk

van het aantal vastgestelde overtredingen en hun ernst voor dezelfde verhuurder. De sanctie wordt aldus “per verhuurde woning” opgelegd.

9.2. Het beginsel *non bis in idem* staat er niet aan in de weg dat wanneer in de gemene delen een gebrek wordt vastgesteld dat onmiddellijk de minimale veiligheid, gezondheid of uitrusting van meerdere woningen aantast, de opgelegde boete voor dit gebrek integraal wordt opgelegd voor elk van de woningen waarop het betrekking heeft.

Verzoekers betwisten in hun middel voorts niet dat de aangenomen gebreken betreffende de gemene delen effectief in relatie staan met de betreffende woningen, noch dat deze gebreken de veiligheid, gezondheid of uitrusting daarvan onmiddellijk in het gedrang brengen.

9.3. Mede gelet op het aantal en de ernst van de vastgestelde gebreken met betrekking tot de gemeenschappelijke delen, die onder meer betrekking hebben op de elektrische installatie en de verwarmingsinstallatie in het gebouw en op de aanwezigheid van ongedierte, tonen verzoekers niet aan dat de opgelegde geldboetes de grenzen van de redelijkheid te buiten gaan.

9.4. De mogelijkheid om de geldboete in geval van herhaling te verdubbelen, wordt uitdrukkelijk door artikel 10, § 2, van de Brusselse Huisvestingscode voorzien. Verzoekers weerleggen in het middel de vaststelling niet dat ze zich in staat van herhaling bevinden. Evenmin tonen zij aan dat de geviseerde geldboetes een in deze bepaling vastgesteld bedrag overschrijdt en dat de verdubbeling van de geldboetes de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

9.5. In zoverre verzoekers eerst in hun memorie van wederantwoord betogen dat niet wordt gemotiveerd waarom de inbreuken betreffende de gemeenschappelijke delen dermate ernstig zijn dat de geldboete niet *pro rata* kan worden opgelegd, geven zij een nieuwe invulling aan het middel en is het middel laattijdig en onontvankelijk.

9.6. Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

10.1. Verzoekers roepen in een derde middel de schending in van artikel 10 van de Brusselse Huisvestingscode, alsook van het materiële motiverings- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij menen dat de bestreden besluiten de vastgestelde gebreken betreffende de gemeenschappelijke delen op ongemotiveerde wijze in aanmerking nemen om het bedrag van de administratieve geldboete te bepalen, en de boetes op ongemotiveerde wijze wegens recidive verdubbelen. Verzoekers betogen dat tegenover de ruime appreciatiebevoegdheid om in geval van herhaling een boete te verdubbelen, een zwaardere motiveringsplicht staat. Gelet op de hoogte van de administratieve geldboetes na verdubbeling, dient volgens hen ook getoetst te worden of de bestreden besluiten in redelijkheid zijn genomen.

Verder wijzen verzoekers erop dat een project voorligt om aan de vastgestelde problemen te verhelpen “middels de in tussentijd verleende stedenbouwkundige vergunning”. Zij achten het onredelijk om voor alle woningen niet alleen administratieve geldboetes op te leggen, maar deze ook nog te verdubbelen, zonder rekening te houden met de wil om aan de niet-conforme toestand een einde te stellen.

10.2. In hun memorie van wederantwoord stellen verzoekers nog dat de “recidive-clausule” niet wordt gemotiveerd, terwijl deze nochtans geen verplichting inhoudt. Er wordt volgens hen “kort” verwezen naar een eerdere veroordeling voor een pand gelegen aan de Vlaanderenstraat 147 te Brussel, maar er wordt niet aangegeven over welke soort inbreuken het ging en “waarom deze

absoluut aanleiding dienen te geven tot een integrale verdubbeling van de opgelegde administratieve geldboeten”. Bovendien was volgens hen de termijn voor het toepassen van de verdubbeling “nipt niet overschreden”.

Beoordeling

11.1. Zoals gezien bij de beoordeling van het tweede middel (randnummer 9.1 en 9.2) wordt de door artikel 10, §§ 1-2, van de Brusselse Huisvestingscode voorziene sanctie per verhuurde woning opgelegd en staat het *non bis in idem*-beginsel er niet aan in de weg dat wanneer in de gemene delen een gebrek wordt vastgesteld dat onmiddellijk de minimale veiligheid, gezondheid of uitrusting van meerdere woningen aantast, het in aanmerking wordt genomen en in rekening gebracht voor de hoogte van de boete voor elk van de woningen waarvoor het geldt.

De motivering van de bestreden besluiten ter zake is afdoende.

11.2. Het middel poneert voorts dat het meermaals in rekening brengen van de gebreken betreffende de gemeenschappelijke delen met schending van het redelijkheidsbeginsel is geschied, maar doet dit niet aannemen.

11.3. De mogelijkheid om een geldboete in geval van herhaling te verdubbelen, wordt uitdrukkelijk door artikel 10, § 2, van de Brusselse Huisvestingscode voorzien.

De bestreden besluiten wijzen er in dit verband op dat de initiële verzoekende partij niet onwetend kon zijn over de minimale vereisten die in de Brusselse Huisvestingscode worden opgelegd, aangezien zij reeds in aanraking is gekomen met de DGHI voor een niet-conforme woning aan de Vlaanderenstraat 147 in Brussel. Om reden van de manifeste tekortkomingen aan de minimale vereisten van de woningen, acht de overheid een verdubbeling van de boetes verantwoord, te meer daar er in het dossier geen enkel element aanwezig is dat een afwijking zou rechtvaardigen. De verwerende partij herneemt

verder het bepaalde in artikel 10, § 2, eerste lid, *in fine*, van de Brusselse Huisvestingscode, waaruit blijkt dat de herhaling beoordeeld wordt ten aanzien van dezelfde verhuurder.

De overheid dient niet de motieven van haar motieven te reveleren. Het volstaat dat zij geldig vaststelt, zoals *in casu*, dat aan de door artikel 10, § 2, van de Brusselse Huisvestingscode voorziene mogelijkheid tot verdubbeling van de geldboetes is voldaan.

11.4. Wat de door verzoekers aangevoerde wil tot remediëring aan de vastgestelde gebreken betreft, wordt in de bestreden besluiten terecht geoordeeld dat de gebreken niet betwist worden en dat de omstandigheid dat een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd niet als excuus kan aanvaard worden voor het feit dat men een woning te huur heeft gesteld, heeft verhuurd of heeft laten bewonen die niet voldoet aan de minimale vereisten van de Brusselse Huisvestingscode, zodat dit feit de hoogte van de geldboetes niet kan beïnvloeden.

11.5. Gelet op wat voorafgaat, tonen verzoekers geen schending van de motiveringsplicht aan.

11.6. Evenmin tonen verzoekers aan dat de verwerende partij met het opleggen van de geviseerde geldboetes de grenzen van de redelijkheid is te buiten gegaan, temeer nu de bestreden besluiten de ernst van de gebreken meermaals beklemtonen en erop wijzen dat deze de veiligheid en de gezondheid van de bewoners in gevaar brengen.

Daargelaten de vraag naar de tijdigheid ervan, vermag verzoekers' betoog dat de termijn voor het toepassen van de verdubbeling van de geldboetes "nipt niet overschreden" is, de onwettigheid van de bestreden besluiten niet aan te tonen.

11.7. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De nalatenschap van verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig mei 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust